

Masal Bu Ya

– Lütuf VELİ · 13 Mayıs 2010

Masallar hep evvel zaman içindeyle başlar başlamasına da,bizim masalımız bir zamanlar diyerek başlayacak.Belki bazı dostlara,dostluklara dokunacak,batacak,acıtacak...ama şurası unutulmamalı ki,insanoğlu ne zaman acırsa o zaman gerçeği daha kolay görebilmekte ya da kendine gelebilmekte.Maksadımız insanları acıtmak değil elbet, belki biraz kendine döndürmek silkelemek ama varlığının amacına yönlendirmek...

Bir zamanlar bir gül ülkesi varmış,bu ülkenin elbette bir bağbanı,renge renk gülleri varmış.Papatyalar,Nergisler,Çiğdemler...daha nicesi.adı duyulmadık yaban gülleri de çeşnisiymiş bu ülkenin.Eee efendim madem ki ülke gül ülkesi,bu ülkenin her türden börtü böceği de varmış.Herbirinin farklı olsa da boyu bosu,işlevi ülkede tekmiş.

Karıncalar toprağı kazar güllerin boy atmasını,gür ve güzel olmasını sağlarmış.İşçimenmiş her daim ellerinde kazma kürek olmadı dişleriyle kazarlarmış cümle nebatatın köklerini ki hava alsın gelişsin serpilsin...

Arılar varmış polenleri taşıyan,çiçek tozlaşmasını sağlayan,renge renk çiçekler açsın diye gayret eden.Kelebekler uğrarmış bir günlük ömürlerinde arıların yarım kalan işlerini kanatlarıyla tamamlayan.

Bunca güller,çiçeklerle dolu ülkede,börtü böceklerin memleketinde,ülkeyi yöneten bir bağban varmış ki...seyirle geçirirmiş ömrünün çoğunu.Nasıl seyretmesin ki görüpte bu güzelliği.Sanırmış ki hep böyle kalacak,güller,yasemenler,çiğdemler dahası papatyalar yaban gülleri kardeşliği sürecek.

Ayrık otu düşmüş, bir hüthüt kuşunun ayaklarına dolanıp gelen.Çok duymuş bu ülkenin verimli topraklarını,güzel çiçeklerini. Uzakmış göçmen kuşların anlattığına göre bu ülke.Hem de ülkenin koruyucuları yabanlığa müsaade etmezlermiş.Ülkeyi yöneten gerçekte bağban gibi görünse de dört bir yanına dört gözcü çoban bakar sürü niyetine gülleri güdermiş.Bazan kaba saba olsa da önceleri koruyucu imişler her yabana yabanlığa karşı.Malum bu ülkede pek çok çasıit gezmeye başlamış son zamanlarda.Bunları niyetleri de pek halisane değilmiş.Bir çok kez sızma hareketi yapmışlar da başarısız olmuşlar gerek bağbanın gerekse çobanların açık gözlüğü sayesinde.Ama son planı tıkr tıkr işlemeye başlamış bu yabanların.Kaleyi içten fethetmek gerek diyerek düşünmüş taşınmışlar ve sonuçta iyi niyetli çok gezen dost hüthüt kuşunu kullanmaya karar vermişler.Ayrık otu dolanı vermiş ayaklarına.

Güllerin susadığı bir anda düşüvermiş toprağa hem de ...çiğdem dibinde.Malum çiğdem hırçındır diğer güllere göre.Yaklaşamazmış ne çoban ne bağban yakınına.Burnu da biraz havalarda o sıralar.Padişahın pardon bağbanın oğlu bir kez okşamış ya grurunu.Ayrık otuna fırsat doğmuş.Habersizken bağban ve

çobanlar, yayıldıkça yayılmış ülkenin dört bir yanına....

Ayrık otu önce köklere sarılır saldırır,öyle ya kendine mekan seçtiği bu ülkede güzellikleri boğmalı,kurutmalı ki yeri olsun.Bir bir soldurmaya başlar gülleri çiçekleri.Çiğdem gülünden uzak durur bir süreliğine çekinir korkar belki kökünü kazıyacağından.Papatya kurbanı olur ilkin...Rengini ruhunu kaybeder önce solar yavaş yavaş hazan da değildir vakit.Anlam veremez bağban ve çobanlar.Sulak iklim çiçeğidir diyerek suya boğarlar da hayır hasenet yoktur gitti gider.Ne tuhaftır ki onun dibinden ışınlayan bir yeşillik vardır da anlamazlar bunun sebep olduğunu dahası papatyanın katili olduğunu.

Papatya ilk kubandır bu yabancı misafire verilen.Batıya sirayet eder illet,güneşi yakalamak istercesine.Nergis boynunu bükür bir süre sonra,kokusunu kaybeder önce sonra bükülür boynu kalakalır olduğu yerde gazele dönüp.Hala anlamamıştır bağban bu ölümlerin sebebini.Gül rahatsız olur bir süre sonra.Sevgilisi bülbül zar ederken.İnlemeler duyulur arşı aladan.Çaresizdir her doğan günle veda eder tüm çiçeklere ve de sevgilisine.Ölüm kaçınılmaz olmuştur bir kere.

Sebepler ararken çobanlar,içlerinde biri var ki,netemeli düşler içindedir.Şüphe duyar hikayet,şikayet ve rivayetten.Niyettir bu çobanın adı,kalmamıştır bu ülkenin tadı.Hikayetle şorlaşır bir akşam vakti.Der ki ona ;neden tüm güzellikler yok olur bir bir.Bilesin bunun sonunda hepten ölümler gelir.Rivayet midir,şikakayet midir sebebi...Rivayet göndersek ,şikayet düçar mı.Birazcık silkelesek ikisi birden kaçır mı.hİKAYET DER Kİ;GEL BU HALİ DELİ OZANA SORALIM ,NE SÖYLERSE TERSİNE EYLEYİP YORALIM.Eğerçi bizdendir selam duralım.değilse birlik olup yüreğinden vuralım.

Deli ozan sazla sözle hemhal iken sokulurlar andacına.Derler bre deli kavat söz zamanı değil ölüyor cümle ülke çal kınanı.Deli ozan sazı asar hem de söyleyeceklerine susar.Öyle dokunur ki bu iki yabanın sözü.dün diyemediklerini kusar.``Bre meret bre yaban yosunları.el beslemesi gavur tosunları.Hısım eylediniz çünkü çaşıt,hasımları.Bir bela var ülkeyi maşukta...Siz ararsınız karanlığı ışıқта.Varın hüthütü bulun,tüyünü teleğini yolun.Nerdeymiş üç ay önce kimle beraber...Ayağını silmiş mi,yıkamış mı ,ne haber...``Gerçi anlamadı söz ustasının dilinden ne niyet ne hikayet bakındılar alık alık ,onlar bakadursun manayı bilmeden mana içre menzil vardı.Ülkenin en nadide yerinden şiiir deryası akardı.Bundan içenler serhoş olur çıkardı.Aşkdı gerçi bunun adı.Bazan da ölüm olurdu dolunca miyadı...

Ölmüştü tüm güller çiçekler,ölmeyenler de vaktini bekler.Uyandı nihayet bağban...elinde kazması önünde saban.Kazdııkça toprağı gördüğü bir arsız yaban...

Bağban ayrık otlarıyla savaşa çıkarken ardında kimse yoktur.Bir deli ozan belki bir de topal doktor.Çobanlar post kavgasında em`de çarede yohtur.Rivayet ,şikayet hısımlık kurmuş denizgillerden arka kapının mandalı.Hikayet ,Niyet zeytin yerine uzatırlar çam dalı.Küslüğe ortak olmuş bilcümle ahali,dolu dolu.

Beni adem görmüş bu kaçgınlar içindeki yoğun yoksulu.Kapanın elinde kalıyor misali sarmış kaçgınlar sağı solu.Yeni gül bahçeleri türemiş ayrık otunun gazabından kaçan.Kiminin boynunda haç kiminin ki çan...

Evvelde bir idi bahçenin tüm gülleri güzelleri.Şimdilerde çarşaf çarşaf dolanır dosatluk adına aşırılan özeli.Meğer çayıt bir değil bin imiş bu gülizarda.Dökülen sırrı gayıplar şimdi nazarda.Belki de satılır olmuş bir çirkef bazarda.

Deli ozan mutluysa tokuştururdu koç niyetine kafayı.Ayrık otu ozanlar dergahına atmış kökün sürer sefayı.Portakal kokuluydu oysa körfezin mai bakışı.Aşamadık tepelikten içimizdeki çingene yokuşu.Tırmanırken kan revan içinde ruhu gazel ,Belki bir gâplik belki hain el...İmdi gül bahçesinde filizlenir yeni güller bini bir para etmese de.Dolan kadehler kırık olsa suyu deryaya yetmese de.Kaçgınlar ülkesinde bir şenlik ,bir neşe-i garabet gizli.Hem de şan ,şeref mevki makam gizli.Ol derya olsalar şiire letafet gerek soylu yerinden.Billahi küslüğüm size değil Köroğlu,Huyly yerinden.

Şimdi dostlar bunca söz soyladık dersiniz ki hani ayrık otu idi VEBALLİ GÜNAHLI.Şayet görmek isterseniz cümle gül ülkesi içinde sahlı.Söyleyeceklerim bitmedi elbet ,bitmeyecek.Gitse cümle nebatatı beni adem.Deli ozan,yitik ozan,tutuk ozan gitmeyecek.Bağban olsa da olmasa da bu kalb diyarında yaban bülbülleri ötmeyecek.